

PARTICIPATIVISMUL ȘI MANAGEMENTUL DEZASTRELOR / *Participatism and Disaster Management*

Cercetător dr. arh. / *Researcher, PhD Arch.*
Maria BOȘTENARU DAN

maria.bostenaru@iaim.ro

REZUMAT

Deși nu investighează percepția riscului ca atare, contribuția se referă la modul cum poate fi mărită acceptanța măsurilor pentru reducerea riscului (seismic). Cercetarea asupra aspectelor participative din luarea de decizii dă o viziune asupra posibilităților de dialog cu cetățenii. Construcția de clădiri cere un mod special al unui astfel de dialog comparativ cu alte științe: cetățenii au fost întotdeauna implicați în procesul de decizie prin tipul de proprietate în cazul locuirii, și sunt tot mai mult prin democratizarea proiectării. Baza pentru comunicare nu sunt numai rezultatele cercetării teoretice, dar și documentarea continuă a exemplelor de cea mai bună practică. Ne-am uitat la evoluția din ultimii 50 de ani, subliniind tranziția dintre diferite nivele, care corespund la diferite grade de participare, pe parcursul decadelor respective. Abordări istorice cum ar fi „limbajul de modele” al lui Christopher Alexander din anii 1960 care ar putea dispune de un limbaj de comunicare între actori, sau metoda „Stichting Architecten Research”, care pentru prima oară utilizează cercetarea de arhitectură privind participarea, pot fi văzute nu ca faze, ci ca straturi care arată gradul de activare participativă, ca abordări care durează până astăzi. Suntem implicați activ în unele noi dezvoltări, cum ar fi modelul de punere la dispoziție a informației în proiectul World Housing Encyclopedia, un sistem de informații expert care ar putea evolua la un sistem de suport al deciziei, și abordarea de decizie bazată pe „elemente de consolidare” considerând grupuri de interes similare celor recenzate, precum și în comunicarea prin Web 2.0 în inițiative legate de l’Aquila și Haiti.

Cuvinte cheie: participativism, management dezastre, comunicare, proiectare

ABSTRACT

Although not investigating risk perception as such, the contribution relates to how the acceptance of measures to reduce (seismic) risk can be increased. Research on participatory aspects of decision-making gives a vision of the possibilities of dialogue with citizens. Building construction requires a special way of such a dialogue compared with other sciences: people have always been involved in the decision by the type of property for housing, and are increasingly through the democratization of design. The basis for communication of research results are not only theoretical, but still documenting examples of best practice. We looked at developments in the last 50 years, highlighting the transition between different levels, which correspond to different degrees of participation, during those decades. Historical approaches such as “pattern language” by Christopher Alexander in the 1960s, that could have been a language of communication between actors, or the method of “Stichting Architecten Research”, which features architectural research on participatism for the first time, can be viewed not only as stages, but as showing the degree of activation layers in participatory approaches that last until today. We are actively involved in some new developments, such as a model making it available in the World Housing Encyclopedia an expert information system draft that could evolve to a decision support system and a decision-making approach based on “retrofit elements” considering similar interest groups, and in Web 2.0 communication initiatives related to the response to the L’Aquila and Haiti earthquakes.

Keywords: *participatism, disaster management, communication, design process*

Participarea înseamnă co-decizie la procesele de proiectare configurate de alții. Deși cetățenii au participat din totdeauna la proiectarea orașului, prin drepturile lor de proprietate și investiții, multă vreme a fost vorba numai de participare informală. Participarea este pusă în discuție numai de cca. 40 de ani, de când între proiectare și aplicare au apărut mari conflicte. În jurul conceptului de participare s-a dezvoltat o istorie, care constă atât din baze teoretice și discuții, cât și din utilizări experimentale. Pentru a marca această dezvoltare în bibliografie s-a renunțat la utilizarea conceptului de participare și a fost folosit cel de comunicare. Prin aceasta s-a încercat să fie exprimată o caracteristică a participării contemporane: cetățenii sunt actori activi ai procesului de participare. Comunicarea este un termen care cuprinde multele activități individuale ale activității de mediere din procesele de proiectare: informare, participare, coordonare și cooperare. Aceste straturi s-au dezvoltat pe parcursul anilor, în mare se poate zice că din 1960 până în 2000 fiecare decadă a contribuit la constituirea uneia din ele (Selle, 1994, 1996). Aceasta se corelează cu faptul că participarea exprimă democratizarea proiectării iar imaginea proiectării s-a schimbat și ea. Înțelegerea proiectării, rolul actorilor care iau parte la proiectare și instrumentarul folosit pentru aplicare au fost factorii de influență cei mai importanți pentru aceste modificări.

Istoricul participativismului

În anii 1960 și 1970 s-a dezvoltat în teoria proiectării modelul închis al proiectării, așa numitul model "Dumnezeu Tatăl", în care un subiect de proiectare dispunea de toate informațiile și mijloacele de putere pentru a face dintr-o situație "tabula-rasa" o nouă lume. Modelul se potrivea pentru punerea problemei din acea perioadă: extinderea orașelor cu orașe satelit

Participatism means the co-decision in design processes set by others. Although people always participated to the design of the city, by means of their property rights and investment, this was only informal participation. Participatism became only later problematical. 40 years, since between design and implementation were irregular conflicts. Around the concept of participatism a history has developed that puts both the theoretical bases and leads to discussions in experimental use. To mark this development in the bibliography the use of the concept of participatism was abandoned and "communication" was used. This was an attempt to express a contemporary participatism feature citizens are active actors in participation processes. Communication is a term that comprises many individual activities in the mediation activity of design processes: information, participation, coordination and cooperation. These layers have been developed over the years, mostly it can be said that from 1960 to 2000 every decade has contributed to the formation of one of them (Selle, 1994, 1996). This correlates with the fact that participation in the democratisation of design and image design changed, too. The design, the role of actors taking part in the design and implementation and the instruments used were the most important influencing factors for these changes.

The history of participatism

In the 1960s and 1970s the theory of a closed design model developed, the so-called "God-Father" model, a design figure which has all the information and means of power to make a new world out of "tabula rasa". That suited the problem statement at that time: expanding cities with satellite towns on the outskirts of green lawn. Management of the intervention and adaptive design describe the image design. There were participatory approaches, but

pe pajiștea verde la marginea orașului. Administrarea intervenției și proiectarea de adaptare descriu imaginea proiectării. Existau abordări participative, dar era vorba de cazuri izolate (precum Byker în Newcastle, Erskine, 1977) fără fundalul teoretic respectiv, sau de contribuții teoretice izolate (precum modelul Pattern Language). Ele pot fi conectate cu mișcările studențești ale vremii. Dorința de emancipare a înaintat în estetică și a cerut co-decizie în construcții. S-a conturat un nou rol al arhitecților. Alexander a dezvoltat în 1967 "Limbajul de modele" (Alexander et al., 1977), o abordare orientată spre acțiune, care înseamnă ca preocuparea participativă să fie completată de fiecare dată prin activitatea directă a celor afectați (Bohning, 1981).

La începutul anilor 1970 focalizarea sarcinilor s-a mutat către restructurarea zonelor urbane. Zonele centrale nu mai erau o situație tabula-rasa și proiectanții trebuiau să țină cont de numeroși actori, utilizări, și construcții. Era o vreme în care se căuta un nou model de proiectare cu același entuziasm cu care arhitecții decadelor trecute căutau un nou stil. Înțelegerea proiectării s-a modificat încet-încet în modelul de proiectare deschis. La un model de proiectare corespundeau numeroase modele de participare, care se deosebeau prin formele lor de organizare sau metode. O contribuție importantă a avut abordarea S.A.R. (Olanda) prin faptul că a propus o metodă care nu era potrivită numai pentru proiecte individuale ci și pentru cercetarea din construcții, așa cum demonstrează contribuția lui Ottokar Uhl din Austria (Hollabrunn) (Leichtle, 1993). Proiectarea urmând comenzi individuale devine proces de învățare. Proiectarea de ofertă a cadrului urbanistic de organizare precum și administrația de performanță întregesc imaginea proiectării din această perioadă. Interpretările arhitecturale anterioare (arhitectura modernă și arhitectura autonomă) coexistă încă cu modelul nou dezvoltat, dar o nouă imagine a profesionalismului în arhitectură prinde formă.

they were isolated (such as Byker in Newcastle, Erskine, 1977) without a theoretical background, isolated or theoretical contributions (such as "Pattern Language"). They can be connected with the student movements of the time. The desire for emancipation filed in aesthetics and asked for co-decision in construction. It has outlined a new role of architects. Alexander developed in 1967 the "Pattern language" (Alexander et al., 1977), an action-oriented approach, which means that participatory concerns are to be completed each time through the activity of those affected directly (Bohning, 1981).

In the early 1970s the focus shifted to tasks of restructuring urban areas. Central areas were not anymore a "tabula rasa" situation and designers had to take into account the many actors, uses, and constructions. In these past decades architects were seeking a new design model and a new style with enthusiasm. The design has changed in a slowly opened design model. To the design model of numerous participation models corresponded that differ in their forms of organization or methods. An important contribution was addressed by SAR (Netherlands) in the proposed method suitable not only for individual projects but also for research in construction, as evidenced by Ottokar Uhl's contribution in Austria (Hollabrunn) (Leichtle, 1993). Individual design became a learning process. An offer urban design framework for the organization and administration of design complete the picture of this period. Previous architectural interpretations (modern architecture and the independent architecture) still coexist with the newly developed model, but a new image of professionalism in architecture is taking shape.

În anii 1980 discuția din teoria proiectării s-a concentrat asupra modelului deschis incremental, conform căruia intervenția care include procesul de proiectare are loc în numeroși pași mici. În acest sens trebuie înțeleasă proiectarea strategică. Mijloacele pentru atingerea scopurilor de proiectare sunt divizate pe diferite nivele de proiectare și orizonturi de timp și aplicate prin diferite tipuri de planuri, diferite mijloace de formare a imaginii și ale constituirii consensului. În cadrul proiectării strategice inovația este permanent posibilă. Obiectivele tematice au vizat revitalizarea urbană, suscitând interesul a importanți actori prin proiecte cheie. Parteneriatul public-privat (cooperare a administrației publice cu actori privați) dezvoltat în acea perioadă face clar faptul că participarea aduce cu sine pericolul de a construi inegalitate: există actori care se află în prim plan. Și perimetrul dreptului de codeterminare a câștigat complexitate: de la mediul imediat de locuire la peisajul larg, de la marginea orașului, ca parte a mediului. Pentru a rezolva problemele de mediu era necesară co-determinare de jos și o împrăștiere corespunzătoare a abordărilor de democratizare din proiectare. Cea mai expresivă formă în care cetățenii puteau să co-determine au fost parteneriatele locale ale perioadei (cooperare a administrației publice cu vecinătățile din zonă). Acestea erau active în zone tematice cum ar fi îmbunătățirea mediului de locuit (Zürich), ajutor de vecinătate în zone de reînnoire urbană (Viena), rețele de cooperare pentru îmbunătățirea zonelor urbane dezavantajate (Bremen) (Lürssen, 1994), renovare de clădiri, infrastructură pentru propria activitate. În toate cazurile era vorba de a sprijini rețelele sociale.

Comunicarea nu s-a mai exprimat în procesul de proiectare prin participarea clasică, a terței părți la procesul de decizie al administrație, ci prin abordări procedurale, rezolvarea problemelor prin procese de decizie simultane. Rolul proiectanților s-a schimbat:

In the 1980s the discussion of design theory focused on the open model of incrementalism. Incrementalism means that a comprehensive design intervention is dissolved in many small steps. This should be understood as strategic planning. Means to achieve design goals are divided into different levels of design and time horizons and different types of plans are used by different means of imaging and consensus formation. In the strategic design innovation is always possible. Focus was on urban revitalization issues and has attracted the interest of major actors in key projects. PPP (government cooperation with private actors) developed in that period and made clear that participation brings the danger to construct inequality: there are actors who are in the foreground. The area won the right to codetermination complexity: from the immediate environment of housing to the general landscape, from the edge of town, as part of the environment. In order to solve environmental problems bottom co-determination was necessary and the corresponding refresh of the democratization of design approaches. The most expressive form in which citizens could codetermine in this period were local partnerships (government cooperation with neighborhoods in the area). They were active in thematic areas such as improving the living environment (Zürich), help the neighborhood in urban renewal areas (Vienna), networks of cooperation to improve disadvantaged urban areas (Bremen) (Lürssen, 1994), renovation of buildings, infrastructure for their own work. In all cases it was about supporting social networks.

Communication was never expressed in the classical design participation, the third party taking part in the decision of the Board, but by procedures, problem solving in simultaneous decision-making processes. The architects' role has changed: they became

au devenit mijlocitori între stat, piață și locuitori. Reabilitarea se află în zona de tensiune dintre conservarea clădirilor istorice, tehnica de construcții, costurile de construcție și interesele utilizatorilor. Una din sarcinile de la reabilitarea de la Stuttgart Weissenhof, Germania, a fost să balanseze scopurile concurente și interesele într-o soluție cu sens (Nägele, 1992). Preferințele grupurilor de interes specifice pentru un anumit tip de muncă sunt accentuate. Procesul de decizie la reabilitarea Weissenhof Siedlung a fost vizualizat de Nägele (1992) într-un tabel de decizie incluzând exemple de elemente păstrate, reconstruite sau completate/înnoite. Pentru fiecare este descrisă o măsură de construcție, urmată de o afirmație da/nu/neutru din punctul de vedere al actorului respectiv și în final de decizie. Astfel într-un exemplu de păstrare problema de decizie a fost dacă metalul portant și scheletul metalic al locuințelor lui Le Corbusier și Mies van der Rohe ar trebui păstrat. Întrucât din criteriul conservare și criteriul costuri răspunsul a fost da iar pentru celelalte două neutru, decizia a fost să fie păstrate. Nici unul din scopuri nu a fost aplicat fără considerație pentru celelalte. În loc de aceasta, conflictul de scopuri a fost analizat, subîmpărțit și apoi părțile care au căzut de acord reunite. Nägele (1992) numește aceasta proces de optimizare de conflict. Uneori, când unul din scopurile de restaurare a fost atins, altele s-au pierdut.

În anii 1990 orașele au crescut și au devenit metropole complexe, ale căror probleme se rezolvau în principal cu modelele încercate ale PPP și ale proiectării strategice. O abordare nouă și interesantă este cea a forumului urban din Berlin: o nouă ediție a forurilor de cetățeni din anii 1970 la condițiile noi și unice care s-au creat în Berlin după reunire. Forul urban este de succes în rezolvarea sarcinilor lui. Cooperarea de parteneriat trece aici de limitele PPP, întrucât treptele de public sunt direcționate

mediators between state, market and people. In rehabilitation there is the tension between preservation of historic buildings, construction equipment, construction costs and interests. One of the tasks of rehabilitation in Weissenhof in Stuttgart, Germany, was to balance competing goals and interests in a meaningful solution (Nägele, 1992). Stakeholder preferences for a specific type of work are emphasized. The decision process in rehabilitation was viewed in the Weissenhof Siedlung by Nägele (1992) in a decision table including examples of items held, rebuilt or completed / updated. For each a construction measure is described, followed by a statement yes / no / neutral in terms of the actor and the final decision. Thus in a sample problem if the decision was to held metal and metal frame in the housing of Le Corbusier and Mies van der Rohe would be preserved. Since the conservation criterion and cost criterion response was yes and the other two neutral, the decision was to be preserved. None of the goals has been applied without consideration for others. Instead, the conflict of goals was analyzed, and then subdivided and parties agreed together. Nägele (1992) calls this process of optimization of conflict. Sometimes, when one of the goals of restoration has been achieved, others were lost.

In the 1990s cities grew and became complex, there main issues are resolved in the tested models of PPP and strategic design. A new and interesting approach is the Forum of the city of Berlin: a new edition of the 1970 citizens fora within the new and unique conditions that were created in Berlin after the merger. The Urban Forum is successful in solving its tasks. Cooperation Partnership PPP passes the limits here, as appropriate steps are directed by representatives of public urban society, professional and public audiences. Innovation through strategic design was made in case of the GrünGürtel in

corespunzător către reprezentanții societății urbane, publicul de specialitate și publicul larg. Inovație prin proiectare strategică a fost făcută la GrünGürtel în Frankfurt (Koenigs, 1993). În timpul anului de proiect GrünGürtel abordările de participare au fost concentrate pentru a crea o imagine a spațiului liber. Era vorba de mai mult decât simbolul verdei la marginea orașului, care înlocuiește vechiul zid de apărare, era vorba și de determinarea cadrului pentru mozaicul de suprafețe prevăzut.

Au fost prevăzute diferite puncte de interes nodale. Ele au fost prelucrate detaliat și prevăzute expres pentru o multitudine de utilizări, pentru a cruța zonele sensibile. În același timp participarea a trecut dincolo de participarea de ofertă. Conform raportului privind "Evaluarea seismică și consolidare structurilor din beton" (ATC, 1996) strategiile de consolidare, sistemele de consolidare și constrângerile de proiectare sunt ingredientele pentru o decizie de consolidare.

La sfârșitul secolului și în același timp al mileniului cu un nou set de sarcini s-a impus un nou model al interpretării proiectării. Acesta era din nou în faza de pionierat, și a fost întâi făcut cunoscut cu ajutorul unor proiecte demonstrative. Noua sarcină se numea: Inovare. Ca model corespunzător a fost dezvoltată proiectarea prin proiecte. Exemplul des amintit, unde a fost folosit acest model de proiectare este IBA Emscher Park (Sieverts, 1991), întrucât tocmai dezvoltarea unor vechi zone industriale a chemat noile sarcini. Nu mai era vorba de disparități între la oraș și la țară, sau de modernizare, ci despre regiuni care au lăsat modernitatea în urmă, dar o modernitate falsă. Acolo nu era posibilă o restructurare în sens clasic, ci era nevoie de inovare. La IBA Emscher Park a fost utilizată strategia potențialelor endogene. Ea a presupus utilizare a numeroase forme de comunicare. Acestea au fost încercate la diferite proiecte care au fost acceptate de

Frankfurt (Koenigs, 1993). During the year of the GrünGürtel project participation approaches were focused to create an image of free space. It was more than the green symbol on the outskirts, which replaces the old wall of defense, it was determination and provided the framework for mosaic surfaces.

Different nodal points of interest were provided. They were processed and provided details for a variety of uses expressly to spare sensitive areas. Participation has gone beyond the offer. The report on "Seismic evaluation and strengthening of concrete structures" (ATC, 1996) proposes that strategies for building, building systems and design constraints are the ingredients for a reinforcement decision.

The end of the century and at the same time the millennium came with a new set of tasks required to design a new model of interpretation. This was back in the pioneering stage, and was first made known through demonstration projects. The new task was called: Innovation. As appropriate a model was developed for design projects. Frequently mentioned example where this model was used is IBA Emscher Park (Sieverts, 1991) as an old industrial area development called for new tasks. It was not the disparity between city and country, or upgrading, but about the areas they left behind modernity, but a false modernity. There was not possible to restructure in the classical sense, but there was a need for innovation. The IBA Emscher Park employed the strategy of endogenous potential. It involved the use of many forms of communication. They have been tried in various projects that were accepted by the IBA. It was, however, their linking to the network: a switch-off participation in the communication strategy. The IBA strategy followed the theory of

IBA. Era vorba însă și de legarea acestora în rețea: o trecere de la participarea punctuală la strategia de comunicare. Strategia IBA a urmat în continuare teoria incrementării, nou în abordare era faptul că proiectele trebuiau ele însele să genereze potențialul de inovare pentru a deveni o mai bună rutină și să nu rămână evenimentul unic al unei expoziții de construcții. Proiectele conducătoare serveau concentrării forțelor pentru ca rezultatele să devină vizibile în cel mai scurt timp.

Un nou exemplu de cooperare, în spațiul virtual, care pune la dispoziția factorilor de decizie date privind impactul posibil al evenimentelor seismice este un proiect al Earthquake Engineering Research Institute: o enciclopedie a tipurilor de construcții de locuit din toată lumea folosind pe de-a întregul posibilitățile interactive ale internetului (EERI, 2004). Scopul acestei enciclopedii este să facă posibilă punerea la dispoziție a informației și experienței privind atât tipurile de construcție vulnerabile cât și cele rezistente la cutremur între experți de locuire, ingineri și arhitecți. Acest exemplu de cooperare le depășește pe cele din a doua generație de participare în luarea de decizii.

Acordurile libere care au fost făcute în cadrul strategiei de comunicare între actorii cooperatori din IBA Emscher Park, Forumul Urban Berlin, GrünGürtel (parteneriate, carte, rețele) demonstrează că în capetele oamenilor s-a mișcat deja mult. În toate cazurile era vorba de procese de succes de învățare de îmbunătățirea nivelului de confruntare profesională, de impulsuri pentru rutina de zi cu zi din administrație. Procesele de proiectare și politică au fost mutate în politica de mediu (IBA Emscher Park), modernizarea ecologică, dezvoltarea cartierelor urbane în zona intermediară. Abordarea: cercetare de arhitectură prin participare, dezvoltată la începutul anilor 1970 în Olanda, este dusă acum în Germania de ExWoSt.

incrementalism, a new approach was that projects had to generate their own innovative potential to become a better routine and not remain a unique event in a construction exhibition. The concentration led projects forces to results to become visible in the shortest time.

A new example of cooperation in cyberspace, which provides decision makers with information on the possible impact of seismic events is a project of the Earthquake Engineering Research Institute: a encyclopedia of types of residential construction around the world utilizing the entire interactive possibilities of the Internet (EERI, 2004). The purpose of this encyclopedia is to make possible the provision of information and experience on both types of construction (vulnerable and earthquake resistant) with experts, engineers and architects. This is an example of cooperation beyond those of the second generation to participate in decision making. The free agreements that were made in the communication strategy between the actors cooperating in IBA Emscher Park, Urban Forum Berlin, GrünGürtel (partnerships, books, networks) show that already much has moved in people's heads. In all cases there were successful learning processes improving the professional confrontation, and the impulses for the daily routine of administration. Planning and political processes have been moved into environmental policy (IBA Emscher Park), ecological modernization and development of urban neighborhoods in the interim. The approach: participating research architecture, developed in the early 1970s in the Netherlands, is now carried ExWoSt Germany.

Perspective

Autorul a dezvoltat ideea elementelor de consolidare. Punctul de plecare a fost metodologia lui Neddermann (2000) pentru calcularea costurilor în restaurarea de clădiri. Cu ajutorul elementelor de consolidare se urmărește o abordare interdisciplinară a managementului de dezastre prin consolidarea clădirilor. Elementele de consolidare sunt entitate structurantă care aduce probleme precum managementul de proiect, estimarea costurilor și proiectarea de structuri în stadiul timpuriu al relevului. Scopul proiectului CA REDIVIVUS era să reducă vulnerabilitatea construcțiilor cu schelet din beton armat ale Mișcării Moderne. În acest context s-a ținut cont de caracteristicile fizice, culturale și sociologice. Se cereau atât soluții tehnice, cât și manageriale, ultimele fiind interesante în contextul acestei lucrări pentru a putea realiza modernizarea în situație locuită cu deranj minim al funcțiunii.

Au mai fost investigate două cazuri:

- o cercetare la fața locului a unui cămin studentesc, 2005-2006 unde s-a început cu discuțiile pentru a realiza proiectarea 1999-2000
- renovarea unui siedlung monument istoric.

Exemple contemporane de strategie sunt cele ale modelului de decizie al lui Nägele (1992) pentru reabilitare sau modelul de decizie ATC-40 (1996) care prevede câte o strategie adecvată tehnică și una de management pentru sistemele de consolidare. Studiul de caz analizat este extinderea căminului studentesc HaDiKo. Relevanța unei construcții de un anumit tip (construcția pe termen mai lung dar limitat pentru studenți) se bazează pe constituirea construcției participative ca poziție contra funcționalismului anilor 1950 paralel cu mișcările studentești din anii 1960. O abordare asemănătoare este actuală și astăzi. Prima „casă”, proiect premiat (Büchner și Baréz, 1966), din HaDiKo a fost construită în 1964; în 2002 a avut loc a

Perspectives

The author developed the idea of “retrofit elements”. The starting point was Neddermann’s methodology (2000) to calculate the cost of building restoration. With this mean an interdisciplinary approach to disaster management by strengthening buildings was done. Retrofit elements are a structured entity that brings together issues such as project management, cost estimation and design of structures in the early stage of the surveys. The goal of the project CA’REDIVIVUS was to reduce the vulnerability of construction of reinforced concrete frame of the Modern Movement. In this context physical, cultural and sociological were taken into account. It requires both technical solutions and management, the latter is interesting in the context of this work in order to achieve rehabilitation in an inhabited situation with minimum disturbance of function.

Two cases were investigated:

- *An on-site investigation of a student hostel, 2005-2006 while discussions about design begun 1999-2000*
- *Rehabilitation of a historic siedlung.*

Contemporary examples of the strategy are the decision model by Nägele (1992) for rehabilitation or the ATC-40 (1996) which provides a technical strategy and a management strategy for implementing technical systems. The case study is of HaDiKo dormitory extension. The relevance of a particular type of construction (construction of longer-term but limited to students) is based on participatory constitution of that position against functionalism in the 1950s along with the 1960 student movement. A similar approach is present today. The first “house” project in HaDiKo was built in 1964 and was awarded a prize (Büchner and Baréz, 1966); in 2002 the 50th anniversary of the association to which the dormitory belongs took place. Around 2000 the situation worsened on the housing market for students. After

50a aniversare a asociației căreia îi aparține căminul. În jurul anului 2000 s-a înrăutățit situația pe piața de locuit pentru studenți. După unele manifestări pentru a păstra independența mai sus menționată, implicând metode participative, și după ce s-a schimbat situația juridică privind construcțiile noi, a decis asociația căreia îi aparține căminul să extindă una din „case”. Procesul de construcție a fost realizat în stadiu locuit. A fost o abordare tipică de jos de a doua generație a participativismului pentru a se ajunge la o acceptare pe termen lung de la locuitori.

Locuitorii au fost acceptați în proces pentru că:

- decizia de construcție a fost votată de ei;
- o creștere a chiriilor pentru a păstra chiriile din noua aripă în domeniul accesibil a fost votată;
- au avut loc runde de discuții între arhitecți și reprezentanții locatarilor; reprezentanții locatarilor au făcut cunoscută informația tuturor, deși negocierile pentru un lift au fost lipsite de succes;
- locatarii au luat parte la manifestările piatră de hotar ale șantierului.

Participativismul în secolul XXI

Au trecut zece ani de la încheierea studiului privind straturile care definesc astăzi comunicarea, care s-a dezvoltat din participare. Se constată dezvoltări în domeniul participativismului. Una din direcțiile care merită semnalate este introducerea tehnicii, în special a tehnicii informatice, în procesele de participare, prin GIS, open source software (Open street map, GEM), sau web 2.0 sau alte mijloace internet. Alte dezvoltări privesc transferul participării în direcția urbanismului participativ și a spațiului public. În România există exemple în acest sens în expozițiile temporare Arts et Paysage de “grădini nomade”, cu sprijinul Franței. Puținele Pocket Parks nu au fost create ca în Vest din inițiativa vecinilor, ci prin inițiativa primăriei.

some events to keep the independence of the dormitory, involving participatory methods, and since the legal situation for permits for new construction changed, the association decided to extend one of the “houses”. The construction process was conducted in inhabited place. It was a typical approach of the second generation following participation to reach a long-term acceptance of the inhabitants. Residents were accepted process through:

- *Construction decision has been passed by them;*
- *An increase in rents to keep rents affordable in the new wing was passed;*
- *A round of talks took place between architects and representatives of tenants, who have given all the information, although negotiations for a lift were unsuccessful;*
- *Residents took part in the milestone events.*

Participativismul în secolul XXI

Ten years passed since the end of the study on layers that define communication today, which grew out of participation,. There is development in participativism. One of the directions worth reporting is the introduction of technology, especially computer technology, in the processes of participation, through GIS, open source software (Open Street Map, GEM), or internet web 2.0 or other means. Other developments refer to the transfer of participation in participatory planning and in the direction of public space. In Romania there are examples in the temporary exhibitions of Arts et Paysage “nomadic gardens”, with French support. Few Pocket Parks were created at the initiative of neighbors as in the West, but by the Municipality.

Public Participation GIS was born, as a term in Orono, Maine, U.S., in the workshop from 10 to 13 July 1996

Public Participation GIS s-a născut, ca termen, în Orono, Maine, US, la workshopul din 10-13 iulie 1996 la National Center for Geographic Information and Analysis. Ideea de bază este includerea populațiilor marginalizate în cartare, care nu trebuie neapărat realizată prin mijloacele informatice ale GIS. Craig et al (2002) au colectat materiale însumând experiența în utilizarea PPGIS în țările de limbă engleză, în curs de dezvoltare sau dezvoltate. Utilizarea PPGIS se înscrie în tendința generală a participativismului de a crește de la acces la informație la comunicare bilaterală, iar scopul este ca ONGurile să poată comunica interesele comunității prin GIS. PPGIS este un concept legat de PGIS (Participatory GIS) în care GIS este implicat în procesul de decizie, prin posibilitatea de a face vizibil actorilor, chiar în 3D, a diferitelor variante de dezvoltare, pentru a ușura procesul de decizie. Acest concept a condus la așa numita P3DM, participatory 3D modelling, în care cunoștințele 3D ale comunității sunt utilizate, colectate într-un model 3D ulterior georeferențiat, care rămâne spre utilizare comunității.

Un model de a evalua și comunica riscul seismic în mod colaborativ este inițiativa Global Earthquake Model. Proiectul, cu secretariatul la Pavia, în Italia, se bucură de sponsorizare privată de la membrii fondatori sau ulteriori, în general societăți de asigurări, precum și de cea a guvernelor mai multor țări din lume. Proiectul este caracterizat prin implicarea societății științifice, a experților în definirea modelului, care va rămâne apoi la dispoziția acestora ca Open Source. Are o puternică componentă informatică. Componentele proiectului sunt realizate cu aportul comunității științifice, care poate participa în proiect, fie ca organizație desemnată de o țară semnată (care sponsorizează proiectul), fie ca participant într-un proiect regional sponsorizat de programele de finanțare existente în regiunea respectivă, fie răspunzând unei licitații de proiecte

at the National Center for Geographic Information and Analysis. The basic idea is the inclusion of marginalized populations in the mapping, not necessarily achieved by means of GIS information. Craig et al (2002) have collected materials totaling the employment of PPGIS experience in English-speaking countries, developing or developed. Using PPGIS is part of the general trend of increasing participatism from access to information to bilateral communication and the NGOs aim is to communicate the interests through GIS to the community. PPGIS is a concept related to PGIS (Participatory GIS). GIS is involved in the decision process, by allowing actors to make visible, even in 3D, different types of development to facilitate the decision process. This concept led to the so-called P3DM, Participatory 3D modeling, 3D community where knowledge is used, collected in a georeferenced 3D model, that remains later for use of the community.

A model to assess and communicate seismic risk is Global Earthquake Model collaborative initiative. The project, with the secretariat in Pavia, Italy, enjoys private sponsorship from founding or later, by usually insurance companies, and the governments of several countries in the world. The project is characterized by involving scientific society, experts in defining the model, which will then remain available to them as Open Source. It has a strong computer science component. The project components are made with the contribution of the scientific community, which may participate in the project or organization designated as a signatory country (which is sponsoring the project) or as a participant in a regional project sponsored by existing funding programs in the region, or answering a call for proposals launched by the initiative itself. Such calls were held for global seismic components and risk. Before opening the call, its content is also subject to public comment. Annual outreach conferences are

lansate de inițiativa însăși. Astfel de licitații au avut loc pentru componentele globale de seismicitate și de risc. Înainte de deschiderea licitației, conținutul acesteia este de asemenea supus comentariului public. Anual sunt organizate conferințe în care se face cunoscut progresul inițiativei. Inițiativa pe larg a fost precedată de un proiect de un an în care s-a realizat prototipul informatic (GEM1). În cadrul proiectului de componentă globală de risc ontologie și taxonomie unul din membrii consorțiului este inițiativa EERI World Housing Encyclopedia. România nu este stat participant, dar prin INCDFP participă la un program regional (SHARE, finanțare EU).

Participativismul și reconstrucția post-dezastru

Rețeaua i-rec (Information and research for reconstruction <http://www.grif.umontreal.ca/i-Rec.htm>) cu sediul la Universitatea din Montreal, Canada, a inițiat o serie de conferințe bianuale pe această temă, începând cu 2002. O mare parte din contribuții au vizat abordările participative în reconstrucția după dezastru, dar au existat și contribuții privind percepția riscului de dezastru față de problemele de zi cu zi de către comunitate, ceea ce e relevant pentru abordările de comunicare a riscului din Global Earthquake Model. Ca și în cazul (P)PGIS majoritatea se referă la intervenții în regiuni în curs de dezvoltare, cum ar fi India și bazinul Oceanului Indian (Indonezia, Sri Lanka) Turcia, Iran sau America Centrală, dar includ și Marea Britanie, Australia și Statele Unite. Dezastrurile luate în considerare sunt cutremure (Turcia 1999, El Salvador 2001, Gujarat 2001, Bam 2003, Sumatra 2004, insulele Nias 2005), tsunami din Sumatra 2004, uragane (Mitch 1998, Kathrina 2005)/cicloane (India), inundații (în țările dezvoltate, inundațiile conducând mai mult la pagube materiale decât la pierderi de vieți omenești: Anglia 2000, Australia

held disseminating the progress of the initiative. The initiative was largely preceded by a one-year project in which computer prototype (GEM1). One member of the project component ontology and taxonomy risk global consortium is the World Housing Encyclopedia EERI initiative. Romania is a participating state, by INCDFP participating in a regional program (SHARE, EU funding).

Participativism and post-disaster reconstruction

The i-Rec (Information and Research for Reconstruction <http://www.grif.umontreal.ca/i-Rec.htm>) network based at the University of Montreal, Canada, initiated a series of biennial conferences on the subject, from 2002. Much of the contributions focused on participatory approaches in reconstruction after disasters, but there were also contributions on disaster risk perception to everyday problems by the community, which is relevant for risk communication approaches in Global Earthquake Model. As in case of (P)PGIS interventions refer mostly to developing regions such as India and Indian Ocean Basin (Indonesia, Sri Lanka), Turkey, Iran or Central America, but also include the UK, Australia and the US. Disasters considered are earthquakes (Turkey, 1999, El Salvador 2001, Gujarat 2001, Bam 2003, Sumatra 2004, the islands of Nias, 2005), the 2004 Sumatra tsunami, hurricanes (Mitch 1998, Kathrina 2005) / cyclones (India), flooding (in developed countries, flood is leading more to damage than casualties in England 2000, Australia in 2002, but in Senirkent, Turkey, 1995). The research method was often direct observation on site. While the government / contractors tend to reconstruct in "authoritarian" way, NGOs (in Turkey, Iran), CBOS (community based Organisations - in Sri Lanka) or owners associations (India) opt for participatory programs implemented as pilot projects (which this is

2002, dar și în Senirkent, Turcia, 1995). Metoda de cercetare a fost de cele mai multe ori observarea directă pe sit. În vreme ce guvernul/contractorii tind să reconstruiască „autoritar”; ONGurile (în Turcia, Iran) CBOs (community based organisations – în Sri Lanka) sau asociațiile de proprietari (India) optează pentru programe participative implementate sub formă de proiecte pilot (și care astfel constituie o mică parte din reconstrucția totală) în care caz și refacerea psiho-socială e mai rapidă, întrucât ține seama de tradițiile culturale, de ceea ce Gociman (2006) numește „habitat patrimonial” și se creează locuri de socializare și evitarea separării vecinilor pentru a întinde o punte asupra rupei de memorie în cazul relocării iar costurile scad (Duyne Barenstein, 2008). Participarea poate avea loc pe mai multe paliere, de la nivelul urbanistic până la participarea numai la procesul de construcție și selecția materialelor, etape intermediare fiind intervenția asupra planimetriei (ca în modelul anterior explicat al lui Ottokar Uhl). Participarea la luarea decizie este în special importantă pentru selecția sitului de relocare, când aceasta este necesară. Relocarea după cutremur nu este un fenomen nou. În perioada baroc un exemplu celebru cunoscut este cel al orașului Noto din Sicilia. În perioada modernă, în afară de l’Aquila un astfel de proiect a fost realizat la Gibellina, care a fost de asemenea un eșec în relocare. Orașul Gibellina este o atracție turistică, un oraș modern postbelic precum Rouen din Franța, dar nu a fost însușit de locatari. Un alt exemplu în aceeași situație este satul San Giuliano di Puglia, strămutat după cutremurul din Molise 2002. Astfel de decizii pot fi luate și în faza pre-dezastru, de pregătire, ceea ce încercăm în exercițiile cu studenții de la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”. Reconstrucția include și refacerea drumurilor, sau chiar a grădinilor (în scopuri agricole). În cazul Bam reconstrucția s-a făcut cu tehnologie înalt inginerească (cadre din

a small part of total reconstruction) where appropriate and psycho-social recovery is faster, because it takes into account the cultural traditions of what Gociman (2006) calls “heritage habitat” and create jobs and avoid social segregation of neighbors which stretches to the breaking memory bridge for relocation and lower costs (Bärenstein Duyne, 2008). Participation may take place on several levels, from urban to participate only in the construction and selection of materials, intermediate stages of the intervention on the floor layout (as explained in the previous model’s Ottokar Uhl). Participation in decision making is particularly important for site selection for relocation when necessary. Relocation after the earthquake is not a new phenomenon. The Baroque period knew examples as the famous city of Noto in Sicily. In modern times, apart from L’Aquila such a project was conducted at Gibellina, which was also a failure in relocation. Gibellina city is a tourist attraction, a modern city like Rouen in postwar France, but wasn’t appropriated by residents. Another example is the village of San Giuliano di Puglia in same situation, displaced after 2002 the Molise earthquake. Such decisions can be made in frame of pre-disaster preparedness, which is tried in the exercises with students at the University of Architecture and Urbanism “Ion Mincu”. Reconstruction includes rebuilding roads or gardens (for agriculture). If the reconstruction of Bam was done with high tech engineering (metal frame), it also opted to acquire the technology knowledge by the community. Alternatively confined masonry could be used (in Iran and Indonesia), as promoted for Haiti, presenting the advantage of incrementability as in traditional floor plans. The principles set out are in line with those set by Dela and Arambepola (2000) on the creation of resilient communities: encourage participatism and a holistic approach to disaster. In addition to local participation tools (eg, law,

metal), dar s-a optat pentru însușirea tehnicii de către comunitate. Alternativ putea fi folosită zidărie armată (în Iran și Indonezia), cum se promovează și pentru Haiti, aceasta prezentând avantajul teoriei incrementării precum în cazul planimetriilor tradiționale. Principiile enunțate sunt în aceeași linie cu cele enunțate de Dela și Arambepola (2000) privind constituirea de comunități reziliente: încurajează participativismul și abordarea holistică a dezastrelor. Pe lângă instrumente locale de participare (ex. avocatură, workshop), acțiunile trebuie încadrate într-o abordare nouă a proiectării, și anume proiectarea strategică. Reconstrucția așa cum a proiectat-o Kenzo Tange la Skopje urmând modelul anilor 1960 al arhitectului autonom „Dumnezeu Tatăl”, posibil într-o economie socialistă, nu mai este adecvat situației contemporane. Participarea activă a comunităților expuse la risc trebuie ancorată în legislație și politică precum în țările dezvoltate unde abordările participative au început, cum s-a arătat, cu jumătate de secol înainte.

Abordarea participativă a fost facilitată de contribuția ONGurilor. Și în România după 1989 au apărut abordări participative, în momentul de față CeRe – Centrul de Resurse pentru Participare Publică (<http://www.ce-re.ro/home>) - documentând, premiind și conducând programe de formare privind participarea publică, în special sub egida ONGurilor. Puține dintre inițiative se referă însă la mediul construit, una din ele fiind PhotoVoice pentru Cinematograful Favorit din București (Fig. 1). În martie 2011 am participat la un astfel de training, în domeniul Advocacy Planning, și am elaborat un exercițiu de grup de identificare a mijloacelor de promovare a consolidării seismice a clădirilor interbelice, foarte vulnerabile seismic, din București (Fig. 2). Abordarea participativă se remarcă și într-o suită de proiecte culturale prin Observatorul Urban sau Administrația Fondului Cultural Național, vizând

workshop), actions should be classified in a new approach to design, namely strategic planning. Reconstruction as a Kenzo Tange designed to Skopje following the 1960 model of the independent architect "God Father", was possible in a socialist economy, the situation today is no longer adequate. The active participatism of communities at risk should be anchored in law and politics as in developed countries where participatory approaches have begun, as noted, half a century before.

The participatory approach was facilitated by the contribution of NGOs. Also in Romania after 1989 participatory approaches can be found, currently CeRe – the Resource Center for Public Participation (<http://www.ce-re.ro/home>) – is documenting, awarding prizes and leading training programs on public participation, especially under the aegis of NGOs. But few of the initiatives relate to the built environment, one of them being PhotoVoice for "Favorit" Cinema in Bucharest (Fig. 1). In March 2011 we attended such a training in Advocacy Planning, and developed a group exercise to identify means of promoting seismic strengthening of interwar buildings in Bucharest highly vulnerable to earthquakes (Fig. 2). Participatory approach stands in a series of cultural projects funded by the Urban Observatory and the National Cultural Fund Administration, aimed at revitalizing public spaces, developing games concerning the current issue of demolition of heritage buildings in Bucharest or the lack of implementation of the project for the Unirea Boulevard / House of the People, all with the support of NGOs. Participatism in Romania is still in its infancy, we could say that in the first generation during the 1960s. NGO activity is notable, but it focuses on obtaining information for protests against unwanted interventions in the built and natural environment. A subsequent phase would be group initiatives in the population to build a desired object.

revitalizarea unor spații publice, dezvoltarea de jocuri privind problema actuală a demolării clădirilor de patrimoniu din București sau lipsa de implementare a unui proiect pentru zona Bulevardul Unirii/Casa Poporului, tot cu sprijinul ONGurilor. Participativismul în România este în fază incipientă, am putea spune că este în faza din prima generație din anii 1960. Activitatea ONGurilor este notabilă, dar ea se focalizează pe obținerea de informație pentru acțiuni de protest contra intervențiilor nedorite din mediul construit și natural. O fază ulterioară ar fi inițiative de grupare a populației pentru a construi un obiect dorit.

Ne-am implicat în investigarea participării post-dezastru în trei cazuri, din care vom relata despre două: cutremurul din Haiti și cel din L'Aquila. Al treilea caz este reconstrucția după catastrofa chimică de la Kolontar. În ultimele două cazuri am întreprins vizite la sit și am încercat să punem dezvoltarea în contextul arhitecturii naționale respectiv în conexiune cu modernismul și tradiția. În primele două cazuri ne-am implicat contribuind folosind tehnicile internet amintite prin participare. Web 2.0 a făcut posibil acest lucru. Pentru L'Aquila vom vedea că este vorba de construirea unui model 3D cu Building Maker.

We have been involved in post-disaster investigation participation in three cases, we report on two: the earthquake in L'Aquila and Haiti. The third case is rebuilding after the chemical disaster at Kolontar. In the last two cases we conducted site visits and tried to put that development in the context of national architecture in connection with modernism and tradition. In the first two cases we were involved helping using internet techniques mentioned by participation. Web 2.0 has made this possible. In L'Aquila will see that it is building a 3D model with Building Maker.

Fig. 1: Metoda Photovoice la „Inițiativa Favorit” — o abordare de succes participativă în București: Puzzle, originalul și vedere de ansamblu a expoziției cu scaunele de dialog pentru reprezentanții primăriei și ai grupului / *Photovoice method to "Initiative Favorit" - a successful participatory approach in Bucharest: Puzzle, original and overview of the exhibition seats for dialogue of authorities and group representatives*

TA CTICA	SCOP	ALIAȚI SUSȚINĂTORI	TINTA	REȘ
1. PETITIE	INTRODUCEREA CAUZEI ÎN AGENȚIA PUBLICĂ		PRIMAR	
2. AUDIENȚĂ	SUSȚINEREA CAUZEI	PROPRIETARI	CONSILIER LOCAL	CEL PERSONAL PUBLIC SUSȚINĂTORI
3. SCRISOARE DESCHISĂ	PUBLICITATE	PRESA ONG-uri		
4. CAZAREA DEBATERE PUBLICĂ	CONȘTIENȚARE INFORMARE ATRĂGERE SUSȚINĂTORI	MINISTERE SPECIALIȘTI COMUNITATEA PRESA ONG-uri		LOCAL PRESĂ MATERIALE PUBLICE
5. LISTĂ SEMNĂTURI	SUSȚINERE	OAR, UAR	- PUBLICUL	
6. CARTAREA ONLINE A CLĂDIRILOR	- VIZIBILITATE - INTERACTIVITATE	SPECIALIȘTI		SITE RECUNOSCUTĂ SOFTWARE
7. CONCURS PROIECTE	- ÎMPĂCARE COMUNITATE - EXEMPLU	STUDENȚI, AEN, ING, COMUNITATE LOCALĂ		SERVICII FINANCIARE LOCALITATE LOCALITATE
8. CONCURS FOTO + EXPOZITIE	- IDENTIFICAREA CAUZEI ÎN CONTEXT SOCIAL ȘI ISTORIC			

Fig. 2. Advocacy planning pentru consolidarea seismică a clădirilor interbelice în București. Workshop CeRe Sinaia, 4-6 Martie 2011. Grup: Maria Boștenaru Dan, Sebastian Boțic, Alexandra Duțu, Lavinia Marica. Mulțumiri EEA Grants. / Advocacy planning for seismic strengthening of inter-war buildings in Bucharest. Sinaia, CeRe Workshop, 4-6 March 2011. Group: Maria Boștenaru Dan, Sebastian Boțic, Alexandra Duțu, Lavinia Marica. Acknowledgements to EEA Grants.

La un an după cutremur centrul istoric al orașului l'Aquila încă este marcat de interdicția de acces (Fig. 3a). Locatarii au fost relocalizați în noile cartiere de la periferia comunelor învecinate și frecventează l'Aquila pentru a socializa, întrucât distribuția în noile cartiere nu a fost făcută pe criterii de vecinătate. Noile locuințe sunt izolate seismic după cele mai noi tehnici ingineresti, dar infrastructura lipsește: transport în comun, comerț (Fig. 3b). Pe un perete mărginind clădirile proptite pentru a împiedica degradarea structurală ulterioară cetățenii protestează privind costul acestor locuințe în care nu au fost implicați prin participare (Fig. 4). Această situație a condus la implicarea crescândă a specialiștilor din arhitectură și mai ales urbanism în generarea de idei pentru l'Aquila. S-a implicat Uniunea Internațională a Arhitecților cu un workshop la Copenhaga în toamna lui 2009 și apoi o vizită la sit, INU Istituto Nazionale Urbanistica cu o serie de

One year after the earthquake the historic center of l'Aquila is still marked by the prohibition of access (Fig. 3a). The residents were resettled in new neighborhoods in villages surrounding on the outskirts of l'Aquila and came to the city to socialize, as the distribution in the new districts was not made based on the neighborhood. New homes are base-isolated by the latest seismic engineering techniques, but lack infrastructure: transport, trade (Fig. 3b). On a propped wall bordering the buildings to prevent further structural degradation of citizens are protesting about the cost of housing and that they have not been involved in participation (Fig. 4). This has led to increasing involvement of specialists in architecture and urbanism, especially in generating ideas for l'Aquila. The International Union of Architects has been involved with a workshop in Copenhagen in autumn 2009 and then a visit to the site, Istituto Nazionale Urbanistica (INU) with a series

Fig. 3. Centrul închis al oraşului l'Aquila și noile cartiere dormitor (2010) /
L'Aquila closed centre of the city and new bedroom neighborhoods (2010)

Fig. 4. Protestele cetăţenilor faţă de situaţia actuală/
Citizens protest against the current situation

Fig. 5. Spaţiu public în l'Aquila înainte de cutremur (2003);
Model realizat pentru galeria l'Aquila Come facciamo /
Public space in L'Aquila before the earthquake (2003), 3D
model developed for L'Aquila Come facciamo gallery

reuniuni, Universitatea IUAV din Veneția a realizat workshopuri. Biroul de arhitectura Barnaby a inițiat o abordare participativă reconstruind orașul virtual în Google Earth (<http://www.comefacciamo.com/>) la care am participat reconstituind 10 clădiri (Fig. 5).

În cazul Haiti aceasta a implicat participarea la diverse rețele de schimb de informații, cum ar fi Plan Haiti, BIM Strom, Understanding Risk și mai ales Haiti Rewired. De asemenea, schimbul de informații a avut loc prin rețelele mai generale LinkedIn și Facebook. Suntem membri ai comitetului ICOMOS ISCARSAH care a organizat o întrunire în Cuba, America Centrală, atingând și această temă. Accentul ISCARSAH a fost pe promovarea culturii seismice locale prin modul de construcție *Gingerbread*, o variantă a *colombage*, adus probabil de coloniștii francezi, și implicând astfel elemente de construcție moștenite din baroc, de la Lisabona 1755 și Calabria 1783 (inițiative guvernamentale: Pombal și Bourbon inspirate de o arhitectură vernaculară). Suntem membru și al World Housing Encyclopedia/EERI (care a realizat și un număr special de revistă și o clearing house) care a contribuit prin proiectul Confined Masonry Network la adaptarea tehnicii de zidărie armată pentru Haiti, și cu ajutorul rețelei Haiti Rewired. Adaptarea arhitecturală a tipologiei vernaculare în arhitectura cultă este ceea ce a făcut și Imre Makovecz et al la Kolontar.

of meetings, the University IUAV of Venice conducted workshops. Barnaby architectural office has initiated a participatory approach reconstructing the virtual city in Google Earth

(<http://www.comefacciamo.com/>) that we attended reconstructing 10 buildings (Fig. 5).

In the case of Haiti this involved participation in information exchange networks, such as Plan Haiti, BIM Strom, Understanding Risk and especially Haiti Rewired. Also, the exchange of information took place through the wider networks LinkedIn and Facebook. We are member of the ISCARSAH ICOMOS committee which organized a meeting in Cuba, Central America, reaching this issue. The emphasis of ISCARSAH was on promoting local seismic culture building by way Gingerbread, a variant of colombage, probably brought by French settlers, and involving such elements inherited from the Baroque reconstruction of Lisbon in 1755 and 1783 Calabria (government initiatives: Pombal and Bourbon inspired by vernacular architecture). We are member of the the World Housing Encyclopedia / EERI (that has a special issue of the journal and a clearing house) that helped with a Confined Masonry Network project to adapt the confined masonry technique to Haiti, with the Haiti Rewired network. Adapting the architectural typology of vernacular architecture to architecture with architects is what has been done in Kolontar by Imre Makovecz et al.

Concluzii

Consolidarea clădirilor existente este o măsură de mitigare a riscului cutremurelor contra impactului hazardului seismic asupra așezărilor urbane. Întrucât în dezvoltarea urbană interesul individual este deseori opus interesului colectiv, interesul privat este deseori opus interesului public și interesul local este deseori opus interesului global, proiectantul urban stă deseori, prin activitatea sa, în mijlocul acestor câmpuri de interacțiune. Comunicarea deficitară trebuie depășită prin instanțe intermediare. Societatea urbană constituie cadrul legal și instituțional respectiv pentru a controla aceste relații și a conduce procesul de dezvoltare. Astfel se formează un model dinamic, dinamica căruia a devenit mai rapidă în ultimii ani, când numărul actorilor a crescut și motivațiile și așteptările lor au devenit tot mai diferite. Cooperările au devenit expresia din procesele și comportamentele actorilor participanți, până la organizații dedicate, care moderează procesele, leagă câmpuri de acțiune și suportă cooperarea și inovarea.

Anii recentți au văzut cercetare susținută în domeniul luării deciziilor. Malczewski a realizat în 1999 o recenzie extensivă a soluțiilor curente pentru o problemă care este cea mai apropiată de a noastră și anume sisteme de decizie multicriterială pentru situații spațiale. Totuși, având în vedere particularitățile sistemelor de informare geografică formatul sistemelor adresate de recenzia lui Malczewski (1999) diferă de cel folosit în proiectarea și implementarea de proiectare. O abordare complet diferită este analiza studiilor de caz de succes.

Conclusions

Strengthening existing buildings is a measure of earthquake risk mitigation against seismic hazard impacts on urban settlements. Since the individual interests in urban development are often opposed to collective interest, private interest and public interest are often the opposite and local interest is often the opposite of global interest, the urban designer is often, by his conduct in the midst of fields of interaction. Poor communication should be overcome by intermediate instances. Urban society is that institutional and legal framework to control these relationships and to drive the development process. Thus there is a dynamic model, which grew more rapidly in recent years, and with the increased number of actors and their motivations and expectations became more different. Cooperation has become the expression of processes and behaviors of actors participating organizations dedicated to those moderator processes, linked fields of action and supports cooperation and innovation. Recent years have seen sustained research in decision making. Malczewski made in 1999 an extensive review of current solutions for a problem that is closest to ours, namely multi-criteria decision systems for spatial situations. However, in view of geographic information systems the format features of the system of reviewed by Malczewski (1999) differs from that used in the design and implementation design. A completely different approach is the analysis of successful case studies.

Bibliografie/ Bibliography

Cărți/Books

- ALEXANDER, Ch., ISHIKAWA, S., SILVERSTEIN, M., *A Pattern Language, Towns. Buildings. Construction*, Oxford University Press, New York, 1977.
- ATC-40: *Seismic Evaluation and retrofit of concrete buildings*, CSSC, California, 1996.
- BOHNING, I., *Autonome Architektur und partizipatorisches Bauen*, Birkhaeuser, Basel, 1981.
- CRAIG, W.J., HARRIS, T.M., WEINER, D., *Community Participation and Geographic Information Systems*, London, Taylor and Francis, 2002
- KOENIGS, T., *StadtParks, Urbane Natur in Frankfurt am Main*, Campus-Verlag, Frankfurt/Main, New York, Die Zukunft des Städtischen; 9, 1993.
- MALCZEWSKI, J., *GIS and Multicriteria Decision Analysis*, John Wiley&Sons, New York, 1999.
- NÄGELE, H., *Die Restaurierung der Weißenhofsiedlung 1981–1987*, Karl Krämer, Stuttgart, 1992.
- NEDDERMANN, R., *Kostenermittlung in der Altbauerneuerung und technische Beurteilung von Altbauten*, Werner, Düsseldorf, (a doua ediție), 2000.
- SELLE, K., *Was ist bloß mit der Planung los?*, IRPUD, Dortmund, 1994.
- SELLE, K. (Ed.), *Planung und Kommunikation*, Bauverlag, Wiesbaden/Berlin, 1996.
- SIEVERTS, T. (Ed.), *IBA Emscher-Park, Zukunftswerkstatt für Industrieregionen*, Müller, Köln, 1991, (arcus; 13)

Articole/Periodicals

- BEHRINGER, L., *Leben in der Stadt – Stabilität durch soziale Einbindung*, în: Brech, J. (Ed.): *Neue Wege in der Planungskultur, Orientierungen in der Zeit des Umbruchs*, VWP (Verlag für Wiss. Publ.), Darmstadt, 181–186, 1993.
- BÜCHNER K., BARÉZ K., *Studentenwohnheim in Karlsruhe*, *Architektur und Wohnform*, Vol. 74, No. 7, 1966, pp. 457-463.
- ERSKINE, R., *Byker Redevelopment, Newcastle upon Tyne, Großbritannien (in cooperation with V. Gracie)*, *Bauen und Wohnen*, 32, 1, 25–32 (precum și fișe de construcție 21–24), 1977.
- LEICHTLE, B., *Die Ausstrahlungskraft der Idee der Gemeinschaft am Beispiel B.R.O.T.*, în: Brecht, J. (Ed.), *Neue Wege in der Planungskultur, Orientierungen in der Zeit des Umbruchs*. VWP (Verlag für Wiss. Publ.), Darmstadt, 73–77, 1993.
- LÜRSSSEN, R., RICHTERS, B., *Die Erneuerung einer westdeutschen Großsiedlung – am Beispiel Bremen-Osterholz-Tenever*, în: Froessler, R. (Ed.), *Lokale Partnerschaften: Die Erneuerung benachteiligter Quartiere in europäischen Städten*. Birkhäuser, Basel/Boston/Berlin, *Stadtforschung aktuell*, 45, 220–231, 1994.
- SIEBER, R., *Public Participation and Geographic Information Systems: A Literature Review and Framework*, *Annals of the American Association of Geographers*, 96/3:491-507, 2006

Surse electronice/Websites

- EERI: World Housing Encyclopedia, <http://www.world-housing.net/>
- IBA: Die Internationale Bauausstellung Emscher Park (1989–1999), <http://www.iba.nrw.de>
- LANGENBACH, R., „The Haiti Earthquake Dekstop Reconnaissance” and “Methodology for a Table-Top Identification and Damage Assessment of the Gingerbread District” (include fișiere din Table-Top survey) disponibil online la <http://www.conservationtech.com/haiti.html>
- Global Earthquake Model Online Peer Review for Risk Global Components <http://www.globalquakemodel.org/node/546>
- DUYNE BARENSTEIN, J., *From Gujarat to Tamil Nadu: Owner-driven vs. contractor-driven housing reconstruction in India*, *Building resilience, achieving effective post-disaster reconstruction*, i-Rec 2008, <http://www.resorgs.org.nz/irec2008/Papers/Duyne.pdf>